

Thiên Đàng và Địa ngục tranh luận nhau về sự tốt đẹp của mình (cả 2 điều cho rằng mình có ích, có ý nghĩa hơn so với đối phương). Rồi Thiên Đường nói: Được vào chỗ ở của tôi là những người yếu thế, và những người cực khổ (trên trần gian). Và Địa Ngục cũng nói: Bị đưa vào chỗ của tôi là những người hùng mạnh, thẳng thắn và những người tự cao, tự mạng (trên trần gian). Rồi (Thượng Đế) nói với Địa Ngục: Ngươi là sự trừng phạt của TA, ngươi là nơi (TA tạo ra) để trừng trị bất cứ ai TA muốn, và Ngài cũng nói với Thiên Đàng: Ngươi là sự thương xót của TA, ngươi là nơi (TA tạo ra) để xót thương bất cứ ai TA muốn.

Từ ông Abi Hurayrah -cầu xin Allah hài lòng về ông- thuật lại, ông nói: Thiên Sứ của Allah -cầu xin Allah ban bình an đến Người- có nói: Thiên Đàng và Địa ngục tranh luận nhau về sự tốt đẹp của mình (cả 2 điều cho rằng mình có ích, có ý nghĩa hơn so với đối phương). Rồi Thiên Đường nói: Được vào chỗ ở của tôi là những người yếu thế, và những người cực khổ (trên trần gian). Và Địa Ngục cũng nói: Bị đưa vào chỗ của tôi là những người hùng mạnh, thẳng thắn và những người tự cao, tự mạng (trên trần gian). Rồi (Thượng Đế) nói với Địa Ngục: Ngươi là sự trừng phạt của TA, ngươi là nơi (TA tạo ra) để trừng trị bất cứ ai TA muốn, và Ngài cũng nói với Thiên Đàng: Ngươi là sự thương xót của TA, ngươi là nơi (TA tạo ra) để xót thương bất cứ ai TA muốn.

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi với cùng ý nghĩa Hadith]

Thiên Sứ -cầu xin Allah ban bình an đến Người- cho biết về việc Thiên Đàng và Địa Ngục tranh luận nhau trước Thượng Đế của chúng. Nghĩa là: Cả hai đều tranh luận thể hiện rằng mình hữu ích, ý nghĩa, và tốt đẹp hơn đối phương. Và đó là điều mà con người bình thường chúng ta không thể nghe thấy được, mà nó bắt buộc chúng ta phải tin tưởng điều đó và cũng để người khôn ngoan biết tránh xa nó. Rồi Thiên Đàng tranh luận với Địa Ngục, Thiên Đàng nói: Quả thật, được vào nơi của tôi là những người yếu thế và nghèo khổ, bởi trong nhóm đó đa số họ làm đúng theo chân lý mà họ lại hay bị chỉ trích. Rồi Địa Ngục cũng đáp lại: Ở nơi của tôi là những người hùng mạnh, có vị thế và họ là những kẻ ngạo mạn, độc ác. Và còn có

nhóm người cao ngạo họ có chức sắc và địa vị cao, rồi họ xem thường, khinh bỉ những người muốn đến với sự thật hoặc chân lý. Vậy nên nhóm người hùng mạnh, có địa vị cao, và ngạo mạn họ là nhóm người của Hỏa Ngục, cầu xin Allah tránh xa điều đó. Bởi vì đa số bọn họ không màng hướng đến chân lý. Rồi Allah phân xét giữa cả hai, và Ngài nói với Địa Ngục: Người là hình phạt của TA, ở chỗ người TA trừng phạt những ai TA muốn, và TA trị tội bất cứ ai bước vào chỗ của người. Và Ngài cũng nói với Thiên Đàng: Người là lòng thương xót của TA, ở nơi người TA thương xót bất cứ người nào vào bên trong. Nghĩa là: Quả thật, Người (Thiên Đàng) là nơi mà đã phát sinh từ lòng thương xót của Allah, và Người (Thiên Đàng) không phải là lòng xót thương của Ngài mà đó (lòng xót thương) chính là thuộc tính của Ngài. Bởi vì lòng xót thương tồn tại trong thuộc tính của Ngài, và lòng xót thương ở đây chính là tạo vật. Người là lòng thương xót của TA nghĩa là TA tạo người ra bởi lòng thương xót của TA, ở chỗ người TA thương xót bất kỳ ai TA muốn. Vậy nhóm người của Thiên Đàng là nhóm người nhận được lòng thương xót nơi Allah, còn nhóm người của Địa Ngục là nhóm người nhận sự trừng phạt từ Allah -Đấng Tối Cao-.

<https://sunnah.global/hadeeth/vi/show/6334>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

